KARİKATÜR

— Kül etmeden bırakmıyacağız

Müşteri — Bütün çorbayı üzerime döktün..
Garson — Zarar yok bayım, başka getiririm!..

ANKARA MEKTUBU

ESKİ VE YENİ BAYRAM:

Ah şu bayramlar. Tabiî siz de çocuk oldunuz ve çocukluk bayramlarının lezzetini ve zevkini tattınız. Şimdiki modalara hiç uymıyan lâcivert kadife üzerine kırmızı boyunbağlı elbiseler o bayram sabahlarında baş ucumuzda durur, ruğan bebe iskarpinlerimiz yastığımızın altında saklanırdı. Sabahleyin bekçinin davulu bize dünyanın en hoş ve en sanatkâr musikisi, bayram yerlerinin tozu ve çamurlu sahası bize cennet olurdu.

Evde âlâsı dururken kırmızı boyalı şekerlere, kâğıt kapsüllü tabancalara, mavi renkli cam gözlüklere ve nihayet salıncaklara, kadife palanlı eşeklere para yetiştirmek için babalarımızın, dedelerimizin, amcalarımızın ellerini acele acele öper, hemen tedarik ettiğiimz para çantalarını doldururduk.

En bedîî zevkimiz, meydanlarda sırık hamallarının dansını seyretmek, çadırlardaki hokkabazların oyununu görmekti.

Sporumuz eşeklere binip tozu dumana katmak, içtimaî eğlencemiz salıncaklarda kızlarla beraber zillimaşa ile «Entarisi ala benziyor..» şarkısını çağırmaktı.

Çocukların göz alıcı çiy renkli ve dünyanın en iptidaî ve acayip biçimlerinde yapılmış elbiseleri ile hokkabazlardan, madrabazlardan, eşek etinden köfte, anilin boyasından şurup yapanlardan mürekkep bir kalabalık ve dekor içinde, paramızı ve sıhhatımızı ifna etmek bu bayramların zevkini (!) tamamlar, gûya bizi eğlendirirdi.

Hayır, bin kere hayır. Vakaa bunlar çocukluk hatıralarıdır ve âdeta birer kudsiyeti vardır. Fakat hakikatte o günleri hatırlarken, bugünkü gençliğin hakikî bayramı olan Cumhuriyet yıldönümlerinde nasıl sevinip eğlendiğini görerek geçen o zamanlarıma acıyorum.

Cumhuriyet bayramları millî ideal, medeniyet, sıhhat, bedîî zevk.. gibi her türlü iyi ve lüzumlu varlıklar ve temiz bir hava içinde geçiyor; yeni nesillere gıpta ediyorum; ah tekrar bir çocuk olabilsem.

★

DALAŞMAKTAN VAKİT BULAMIYORUZ:

Her meslek erbabı, her mektep mezunları kendilerine ayrıca bir toplantı, bir eğlence günü yaptılar. Mektepliler bayramı, vardır, Siyasal bilgiler okullularının muayyen senelerde toplantıları olur, hele Galatasaraylıların pilâv günleri her sene muntazaman yapılır.

Fakat ah şu bizim gazeteciler yok mu, gazeteciler? İşte onlar bir türlü bayram etmezler. Ne olur, Ankara caddesi de bir gün seçse de o gün dargınlar barışsa, barışık olanlar da bir günlük nefes alıp gülüp şakalaşsa... Olmuyor, galiba da olmıyacak vesselâm.

İnsan bir gün gazeteleri açıp, «dünkü matbuat mensupları toplantısındaki eğlenceler» başlığı altında sütun sütun tafsilât görmek istiyor. Meselâ, bu bentte okuduğumuza nazaran, Tasviri Efkârcılarla Etem İzzet canciğer olmuştur ve bir arada, kol kola resimleri vardır. Hüseyin Cahit üstadımızla Cumhuriyet ve Tasvir arasında karşılıklı samimiyet ve muhabbet telgrafları teati olunmuştur. Bugünün şerefine gazetelerin fiyat yarışı durmuştur.

İnsan neler, daha neler istiyor.

★

YALANCILARIN MUMU:

İsmi lâzım değil, çok çapkın bir arkadaştır. Hele akşamları dışarıda birkaç kadeh atmıya bayılır. Fakat bayanı da sert mi serttir. Bir usul bulmuş, arasıra bayanı atlatıyor ve akşamları dışarda demleniyordu.

Usul şu idi; o gün «Ulus» gazetesinin evlenme ilânlarından birisini bulmak ve gazeteyi bir cebe, şekerciden bir kutu evlenme şekeri alıp onu da diğer bir cebe yerleştirip, eve şu tekerleme ile girmek:

— Karıcığım, dur bak anlatayım. Bizim eski arkadaşlardan birisi bugün evlendi. İşte gazete, işte şekeri. Eski arkadaştur; bu akşam şerefe bir ziyafet verdi, sen olsan kırar mısın?

Garip değil mi, bu arkadaşımızın bu usulü taammüm etmişti. Fakat bazılarının bayanları birbirile konuşurken işi çaktılar. Şimdi. söz aramızda, Karpiçe bu bahane ile akşamcılık kaçamağı yapanların çanına ot tıkandı. Zaten biz yapamıyorduk; onlara da oh olsun.

★

Halil Lûtfi Dördüncü, kendisinden İstanbulda on lira ödünç alıp Ankaraya gelen arkadaşına, uzun zaman bekledikten sonra bir mektup yazarak; «eğer on liramın işi bitti ise gönder» dediğini evvelce yazmıştım.

Ercüment Ekrem Tâlû, geçen gün o arkadaşa rastlayıp, takılmak kasdile sordu:

— Yahu, adamcağızın on lirasının işi bitti mi?

Öteki çok pişkindir, cevap verdi:

— Azizim, o on liranın işi zaten aldığım dakikada bitmişti.

Zaparta

Emekli profesörler ne diyor?

FATİN GÖKMEN

Tesiri aşkı seyret
Şem ile pervanede.
Gönlüm mecliste amma
Gözüm rasathanede!

CEMİL BİLSEL

Beyazıt meydanında
Lâlelik, yaseminlik.
Mebusluğun yanında
Olsa bir de eminlik!

KEMAL CENAP

Gençliğime doymadan
Bana emekli derler.
Ne ders verirler bana,
Ne intihap ederler!

AKİL MUHTAR

İlim, fen sofrasının
Dürüldü peçetesi.
Yazmalıyım kendime
Ya sabur reçetesi!

★

HÜSNÜHAL VARAKASI

Fatma, iki senedenberi ahçılık ettiği bayan Nuriyenin evinden çıkmıya karar vermişti. Bu kararını hanımına tebliğ etti, ve başka kapıya girerken kendisinden arıyacakları bir hüsnühal varakası vermesini rica etti. Bayan Nuriye düşündü taşındı, ve Fatmaya dedi ki:

— Kızım, sana istediğin hüsnühal varakasını vereceğim. Senin çalışkan, namuslu ve kabiliyetli bir ahçı olduğunu da içinde zikredeceğim. Fakat vicdanımı rahatsız eden bir mesele var: Sen bizim evde iki sene ahçılık ettin. Bu müddet zarfında yemeği saatinde yetiştiremedin, ve her zaman bizi sofrada beklettin. Bu kusurunu nasıl tevil edeyim. Vereceğim hüsnühal varakasına bu ciheti de kaydetmek benim için bir vicdan borcudur.

Aylığını hiç bir zaman muntazaman alamamış olan Fatma şu teklifte bulundu:

— Hanımcığım, hüsnühal varakasına şöyle yazınız: Ahçı Fatma, aylığını verdiğimiz intizam nisbetinde yemeklerini yetiştirmiştir.

No. 406 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 7 BİRİNCİTEŞRİN 1943

KARİKATÜR

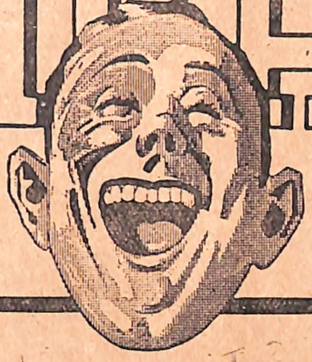

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400. üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

MİHVER ÇARKI:
Sağdan geri çark ediyor!..

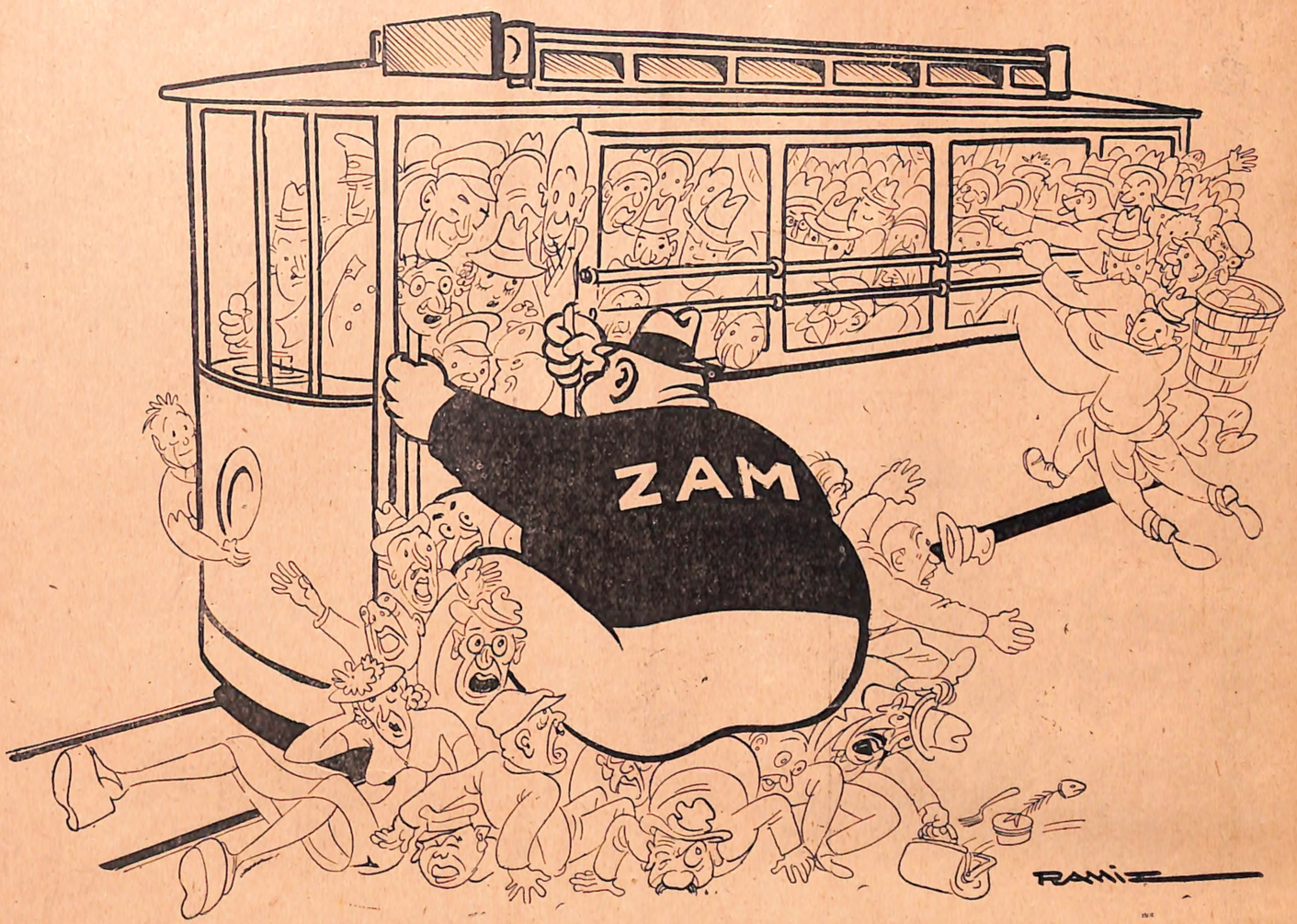

TRAMVAY ÜCRETLERİNE ZAM YAPILMASI DÜŞÜNÜLÜYOR:
Halk — Yahu, bu sıkışık vaziyette sen nasıl bineceksin?
Zam — Merak etmeyin, ben binerim!..

Propaganda Nezaretleri

ANGLO - Saksonların hemen her fırsatta Mihver devletlerini yalancılıkla itham etmelerine daima hayret etmişimdir. Her insan gibi Mihvercilerin de muhakkak ki, zayıf ve kusurlu tarafları çoktur. Etraflarında kolayca yutulacak bir lokma gördükleri zaman babalarını tanımadılar, zayıflara karşı her türlü şiddeti, haksızlığı reva gördüler. Vesaire, vesaire.. Fakat yalancılığa gelince asla!

Adamcağızlar senelerce «biz hayat sahası istiyoruz» diye bangır bangır bağırdılar. Bu hayat sahası neredeydi? Zuhal veya Zühre yıldızında olacak değil ya, elbette bu dünyanın içinde. Bugünkü dünyanın iyi kötü bir kadastrosu mevcut bulunmasına göre ya şarkta, ya garpta, ya şimalde, ya cenupta. Başka bir tâbir ile ya senin memleketinde, ya benim memleketimde, ya onun memleketinde. Halbuki Mihverin doğru sözlü ve doğru özlü şefleri bukadarla da kalmadılar. Kimlerin memleketlerinde gözleri olduğunu haritalarla gösterdiler. Kendi memleketlerinin rengine boyanmış allı yeşilli haritaları mektep duvarlarına astılar, gazete sütunlarına, mecmua sayfalarına bastılar.

Tarihin en karanlık ve cahil devirlerinde bile toprak hırsı, başkasının sırtından geçinmek, başkasının kanını canını emerek yaşamak hırsı türlü riyakâr maskeler altında örtüldüğü halde bu zatlar dobra dobra; «ne şu, ne bu, biz hayat sahası istiyoruz. Şu veya bu memleket bizim çiftliğimiz haline gelmelidir, bizi eti, otu ve sütü ile beslemelidir» demek cesaretini tarihte birinci defa gösterdiler. Böyle insanlara yalancı demek iftiraların en gülünç ve inanılmazı sayılmak lâzım gelmez mi?

Hâlâ bugün bile birçok belli başlı politikacılar ve muharrirlerin «Mihver bu hayat sahasını, bu hayat sahasında kuracağı yeni nizamı açık izah etmedi. Nedir bu hayat sahası, nedir bu yeni nizam» diye soruyorlar ve insanın bunlara karşı avazı çıktığı kadar «Elinin körü» diye bağıracağı geliyor.

Yahu, adamcağızlar radyo ahizeleri önünde, saray balkonlarında, meydanlarda senelerdenberi bağıra bağıra gırtlaklarını yırttılar, boğazlarını, göğüslerini, barsaklarını hasta ettiler; «biz üçümüz bir araya gelince dünyayi kökünden sarsacak bir kuvvet meydana getiriyoruz. Bize çelik ittifak derler, tayyare ile, tankla, denizaltı ile bütün istediklerimizi elde edeceğiz». Bu ihtarları yeryüzünde duyup işitmiyen kalmasın diye yıllarca davullar dövdü, örkestralar çaldı.

İnsaf etmeli. Her şey bukadar açık açık söylendikten sonra bir de meselâ «Ey Danimarka! Domuzlarını, sütlerini hazır et. Falan gece geliyoruz. Ey Macaristan, Romanya, Bulgaristan. Falan saatte sendeyiz. Ey Yunanistan filan gece yarısında ciğerini hazır et. Sökmiye geliyoruz. Ey Belgrat! Mademki sen yukarı komşuların gibi uysallık göstermedin, çoluk, çocuk hazır olsun. Tayyareler falan saatte kartal sürüleri gibi üstüne çökecek» demelerini mi beklemek lâzım gelirdi.

Evet Mihver, neleri istediğini, ve onları elde etmek için ne vasıtalara baş vuracağını tarihte misli görülmemiş bir açıklıkla senelerce evvelden haber vermiştir.

Nihayet onun bu açık sözlülüğü ile büyük küçük bütün dünya milletlerine ettiği hizmetleri de unutmamak lâzımdır. «Biz hayat sahası istiyoruz. Biz yeryüzünde hudutsuz

(Devamı 9 ncu sayfada)

Akıl Hocası

Beyoğlunda H. D.

«1. Yüzme havuzu limon peltesi ile dolu olsa onun içinde yüzmek istiyenler üstünde mi kalır, dibine mi çöker?

2. Aynadan yapılmış bir kürenin içinde otursanız sırtınızın aksi nerede bitip yüzünüzün aksi nereden başlar?»

Cevap:

1. Bu limon pahalılığında ne üstünde yüzerler, ne de dibine çökerler; havuzun kenarında oturup pelteye kaşık çalarlar.

2. Burnumun aksinden sırtımla yüzüme yer kalmaz.

★

Ilgında K. G.

«1. Ben memurum. Babam vurguncu. Beni de vurguncu yapmak istiyor.

2. Vurduğun paralardan birazını ver de yüksek tahsil yapayım diyorum, vermiyor. Ne yapayim?»

Cevap:

1. Siz işinize devam ediniz, babanız da vurgunculuğu bırakmasın. Sıkıntıya gelirseniz siz de onu vurursunuz.

2. Hakkı da var. Yüksek tahsiliniz için beş yılda harcıyacağı parayı siz baremin bilmem kaçıncı derecesindeki maaşınızla elli yılda ödiyemezsiniz.

★

EZİNEDE Ş. T.

«Burada bir kız seviyorum, babası bana verecek amma burada kalmamı istiyor, halbuki ben matbaa işçisiyim.»

Cevap:

Hemen evlenip orada kalmıya bakınız. Bu suretle hem sevdiğinize kavuşur, hem de muhakkak matbaa işçiliğinden daha kârlı bir işe sahip olursunuz.

★

Yakacıkta E. İ.

«Kilom 64. Şişman olduğumu sölüyorlar. Zayıflamak için ne yapayım?»

Cevap:

Kilonuzu öğrendik, fakat boyunuz nekadar? Yaşınız kaç? Kız mı, erkek misiniz? Böyle bir tek malumla üç meçhulü keşfedip ona göre akıl öğretmek için Akıl hocasının değil, Cinci hocanın kerameti bile kâfi değil.

★

Gördeste M. Y.

«Bir saatta 20 kilometre yol alan bir adam iki kaza arasında postacılık yapamaz mı?»

Cevap:

Postacılık yapmak da neymiş? Bizzat iki vilâyet arasında telgraf hattı bile olur. Bazı telgrafların saatte değil, günde bile 20 kilometre yol alamadığını işitmediniz mi?

★

Gölpazarında K. K.

«Çok kızlarla tanışıyorum, fakat hiç birinin adı Leylâ değil. Leylâ isimli bir kız bulmak için ne yapayım?

CEVAP:

Kendinizi Mecnuna çevirin, hemen kızların hepsini Leylâ görürsünüz.

★

Konyada Y. Ö. F.

«1. Siz, 16 yaşından yukarı insanlar için aşkı uzak tutmuyorsunuz. Sebebi?

2. Size gelen suallere bekletmeksizin ne zamandan ne zamana kadar cevap verebiliyorsunuz?»

CEVAP:

1. 16 yaşından evvel de aşk olur mu?

2. Tarih sırasile cevap veriyoruz. Ancak sual gönderenlerden sabırlı olanlar çabuk cevap verildiğini söylüyorlar, sabırsız olanlar da bir türlü cevap alamadıklarını iddia ediyorlar. Akıl hocası için zamanda bir değişiklik yok. Fakat akıl talebesi arasında noktai nazar ihtilâfı var.

Akılhocası

— Ben adamın yüzünden anlarım, sen bir şey düşünüyorsun...
— Ne anlayış ne anlayış, benim bir şey düşündüğüm yok. Elbise, manto, iskarpin, çanta, çorap gibi birçok şeyler düşünüyorum!..

MERHAMET

—Doğrusu Fuada candan, gönülden acıyorum..

— Neden?

— Müsrif, geçimsiz, gürültücü, havaî bir kadına çılgıncasına âşık da..

— Kadını tanıyor musun?

— Tanımaz olur muyum? Benim karım.

★

PLÂJ MEVSİMİNDEN SONRA

Leylâ, arkadaşı Selmaya tesadüf etti:

— Bu sene bembeyazsın... Bu deniz mevsiminde hiç yanmadın mı?

— Geçen senenin acısını çıkardım: geçen yaz yanmaktan yakmıya vakit bulamamıştım, bu yaz da yakmaktan yanmıya vakit bulamadım!

— Hazret, haberin olsun, bütün servetimi karımın üstüne yaptım..
— Apartman falan mı?
— Hayır, bir manto yaptık!..

Kimse DUYMASIN

GARİP BİR GAZETECİ

Ajans haberleri geçenlerde meşhur Norveçli gazeteci Kunt Malhum'un ölümünü haber verdiler. Bu havadis bittabi kimseyi alâkadar etmedi, ve gazetecilerimiz bile bu ölen gazetecinin ne garip ve harikulâde bir adam olduğunu kaydetmediler.

Halbuki Kunt, dünyada eşi bulunmıyan bir gazeteci idi. 1901 senesinde yani bundan 42 sene evvel (Nu) isminde haftalık bir mizah gazetesi çıkarmıya başlamıştı. Bu gazetenin muharriri, ressamı, müretti-bi, ve postacısı kendisi idi. Son zamanlarda satın aldığı bir makinede gazetesini bizzat basmak suretile de hariçle olan bütün alâkasını kesmişti. Kunt'un idarehanesi bir tek odadan ibaretti ve kendisinden başka hiç bir memuru yoktu. Tam 42 sene yalnız başına gazetesini muntazaman çıkaran bu Norveçli gazeteci bütün dünyaca tanınmıştı, ve Amerikaya varıncıya kadar on bine yakın karii vardı.

Şimdi bu havadisi okuyacak olan bazı kimseler belki dudak bükecekler, ve Babıâli caddesi ile alâkadar iseler bizde de böyle tek başına gazete çıkaran mecmuacıların eksik olmadığını ileri süreceklerdir.

Fakat unutmıyalım ki, bizim kısa ömürlü mecmualarımıza mukabil Kunt gazetesini tam 42 sene muntazaman çıkarmıştır.

Çamdeviren

YERİNDE RAHAT

Açarak boydan boya perdeleri, camları,
Nargileyi tüttürür, dururum akşamları.

Lüleden kıvrılarak dağılan dumanlarla
Savururum boşluğa gönlümdeki gamları.

Dudaklarım değince bir fincanın ucuna
Operetten ayıramam gördüğüm dramları.

Diyorlar, vurguncular meyledermiş harama,
Halkın elindekini almakmış meramları..

Vurguncular mı yalnız helâli ihmal eden?
Kim var ki, helâline değişmez haramları?

Ticaret işlerile aşk işleri müsavi,
Yalnız tüccar kısmının duyuluyor namları.

Bir kere mihverinden çıkmış oldu şu dünya,
Düzeltemez toplansa cihanın nizamları.

Fakat bizim halimiz öyle sağlam ki, hâlâ
Bana danışmıyorlar siyaset adamları!

Yollar emin, para bol, eşya ucuz olunca
Sen hemen, Çamdeviren, deviregör çamları!

ÇAMDEVİREN

Hala — Ne annene benziyorsun, ne de babana, sen böyle kime benzedin bilmem..
Kız — Tabiî bilmezsin, sinemaya gittiğin yok ki!..

— Karım, geceleri karşıma böyle maniler çıktığını bilmez, geç kalıyorum diye kızar!..

Dört Kişi Yüzünden

BELEDİYE, harp tedbiri olmak üzere, evlerde sekizer teneke su bulundurulmasını emrettikten sonra tramvay kazalarına mani olmak için de vatmanın yanında dört kişiden fazla yolcu bulunmamasını tebliğ etti. O emirle bu tebliğ hepimizi sevindirse gerektir. Zira bütün felâketlerin önü böyle tedbirlerle alınacak olduktan sonra neden korkumuz kalır?

Fakat, belediyenin emrettiği suyu bulundurmak için sekiz kilonekenin tedarikindeki müşkülâttan başka vatmanın yanındaki dört kişi meselesi kolay halledilir davalardan değil.

Dikkat ettim. Tramvayın içi tıklım tıklım. Durak yerlerinde bekliyenler tramvayın içini görmeden vatmanın boş bulundurduğu sahanlığa atlıyorlar. İçerde sıkışacak yer yok. Dışarda durmak yasak. Bir kere atlamış bulunan yolcular da tramvaydan inmeyi haysiyet meselesi sayıyorlar. Vatman cenapları, ön kapıyı ardına kadar açmış, bütün kalabalığı tramvaya doldurmuş, hem de âlât ve edevata dayanıp: «sahanlıkta dörtten fazla olursa gitmem de gitmem!» diye ayak direyor. Ön ne derse desin, halkımız pek nezaketli. Yolculardan biri kalkıp da:

— Yanındaki kapıyı açıp da bu hıncahınç dolu tramvaya bukadar yolcuyu alan sen değil misin? demiyor. Fakat bu yüzden hemen her durak yerinde bir münakaşa, münakaşanın neticesinde mecburî bir teahhür!

Öğretmen, okura soruyor:

— Neden geç kaldın?

— Tramvayda dört kişi yüzünden bir gürültü çıktı da..

— Neden geç kaldınız?

— Dört kişi yüzünden.

Müdürü umumî müdüre soruyor:

— Neden geç kaldınız?

— Dört kişi yüzünden..

Bu yüzden mekteplerde okuma, dairelerde çalışma, irili ufaklı arızalar geçiriyor.

Ramazanın son günü idi. Dini bütün bir dostuma rastladım, yüzü karma karışık bir halde idi.

— Geçmiş olsun, dedim, başından bir kaza mı geçti?

— Evet, bir tramvay kazası..

— Vah, vah, ne zaman, nerede, nasıl oldu?

— Hiç.. durduğu yerde!

— Tramvay dururken kaza olur mu?

— Olur ya.. Dört kişi yüzünden! Vatman, alırdım, almazdım diye ileri geri lâflar etti. Benim de Ramazan tiryakiliği ile ağzımdan kötü bir söz çıktı.. Orucum kazaya uğradı!

İspinoz

AKILLI DOST

Genç muharrirlerden N... tanıdığı kitapçılardan birini ziyarete gitti. Maksadı ondan on lira kadar odünç para almaktı.

N.. sözü döne dolaştıra ortalıktaki pahalılığa getirdi, geçim zorluğundan bahsetti, ve kâfi derecede para kazanamadığını ortaya attı.

Bu meselenin nereye varacağını çok iyi tahmin eden kitapçı, genç muharrire şöyle bir teklifte bulundu:

— Aziz dostum, sana tercüme edilecek bir kitap vereceğim. Bunu tercüme etmekle hem sen, hem de ben faydalanmış oluruz.

— Çok teşekkür ederim azizim. Beni düşünmüş olmakla bana karşı olan dostluğunu bir kere daha ispat etmiş oldun.

— Böyle söz söyleme, ben seni severim ve sana iş vermek, para kazandırmak benim boynumun borcudur. Şunu da bil ki, ben bu kitabın formasını başkasına beş liraya tercüme ettirdiğim halde, sana beher forması için on lira vereceğim. Bu hareketim de sana karşı olan dostluğumu ispat eder zannederim.

— Bu kitap kaç forma tutuyor?

— On forma.

— Demek başkasına tercüme ettirirseniz on forma için elli lira vereceksiniz.

— Evet... Halbuki sana on forma için yüz lira veriyorum, yani elli lira fazlasını dostluğumun hatırı için hediye etmiş oluyorum.

— Çok teşekkür ederim azizim. Bir dostunuz için elli lira zarara girmenizi istemem. Siz onu başkasına yine elli liraya tercüme ettiriniz, ve aradaki farkın yarısını yani yirmi beş lirayi bana şimdi hediye ediniz.

PROPAGANDA NEZARETLERİ

(4 ncü sayfadan)

imparatorluklar istiyoruz. Bunu zorla yapacağız.»

Bunu işiten insanların «hay Allah razı olsun. Biz de canımızdan usandık. Sizi bekliyorduk» demeleri beklenemezdi ya. Karınca kaderince herkes elinden geleni yaptı ve Mihverciler de aradıkları evsafta bir hayat sahasının bu toprağın belki ancak altında olabileceğine akıl erdirerek müdafaa stratejisinde karar kıldılar.

KARİKATÜR

KIZILIRMAK

Mübalâğacılığı ile şöhret bulmuş bir dostumuz Anadolu dönüşünde anlatıyordu:

— Amasya taraflarında uzun boylu bir adam gördüm. Bu gördüğüm adamın boyunun nekadar uzun olduğunu kabil değil tasavvur edemezsiniz. Adamcağızın öyle bir yatağı vardı ki, içine girseniz muhakkak surette kaybolursunuz.

Bu mükâlemeye şahit olan muzip bir arkadaş sordu:

— Bu adamın ismi Kızılırmak mıydı?

Radyonun sesi mühendisi — «Seviyorum» derken sesinizi alçaltınız, karım dinliyorsa sizden şüphelenir!..

— Ciğerparem tekmil yıldızların adlarını su gibi biliyor.
— Maşallah, astronomiye demek şimdiden merak ediyor!.

TRAMVAY PARASI

Dilenci yolda şık bir baya yaklaştı:

— Allah rızası için bana beş kuruş veriniz, iki gündür açım, ekmek alacağım.

Bay hiddetle yüzüne baktı:

— Dilenciliğin yasak olduğunu bilmiyor musun, be adam?

— Biliyorum bayım, biliyorum, fakat açlıktan mı ölelim?

— Öyle ise çalış.

— Bu vaziyette nasıl çalışayım. Elim ayağım tutmuyor... Bana bu halimle kim iş verir?

— Mademki çalışacak vaziyette değilsin, Darülâcezeye git, orada sana bakarlar.

— Bu ciheti hiç düşünmemiştim efendim. Allah sizden razı olsun. Şimdi sözünüzü dinliyeceğim, ve doğruca Darülâcezeye gideceğim. Öyle ise bana on kuruş veriniz.

— Peki ama, demin beş kuruş istiyordun. Bu on kuruş nereden çıktı?

— Size yürüyecek halde olmadığımı söylemiştim. Sizden sadaka değil, emrinizi yerine getirmek için tramvay parası istiyorum.

— Allah kahretsin şu tifüsü, salgın çıkalıdanberi hamallıktan ekmek yediğim yok..
— Bitten korktuğundan mı?
— Hayır, bitten korktuklarından!..

BİLMECE

Bilmece meraklısı idi. Kimi görse bilmece bahsine girer, kazanırdı. Bir arkadaşına rastladı:

— Haydi bilmece söyliyelim.

Arkadaşı razı olmadı:

— Ben seninle bilmece yarışına giremem.

Öteki ısrar etti:

— Benim sorduklarımı sen bilemezsen bir lira vereceksin, senin sorduklarını ben bilemezsem on lira vereceğim. Yine razı değil misin?

— Razıyım ama bir şartla.

— Nedir o şart?

— İlk önce ben soracağım.

— Peki..

— Havada dört ayaklı, denizde tek kanatlı, karada çifte kollu. Bil bakalım?

Bilmece üstadı, düşündü, taşındı bilemedi. Çaresiz on lirayı verdi. Sıra kendisine gelmişti, sordu:

— Sen bil bakalım, havada dört ayaklı, denizde tek kanatlı, karada çifte kollu.. nedir?

Muhatabı on liranın birini uzattı:

— Vallâhi ben de bilmiyorum!

★

KUVVETLİ DELİKANLI

İstanbul civarında bir pehlivan güreşi müsabakası yapılıyordu. Yakışıklı bir delikanlının yanına güzel bir bayan tesadüf etmişti. Delikanlı beyana merakla sordu:

— Güreşe çok meraklı mısınız?

— Güreşten pek anlamam ama, kuvvetli pehlivanları seyretmekten hoşlanırım.

— Demek buraya kuvvetli pehlivanları seyretmek için geldiniz.

— vet... Meselâ şu karşıda oturan pehlivana hayran oldum. Gözümün önünde bir çelme ile hasmının bacağını kırdı.

— Anlıyorum ki, kuvvetli adam hakkında henüz bir fikriniz yok.

— Neden?

— Çünkü bir çelme ile hasmının ayağını kırmak kuvvet alâmeti değildir.

— Acayip!..

— Tabiî değil mi ya.. Benim marifetlerimi görseydiniz ağzınız açık kalırdı. Meselâ ben bir elimle, yüklü bir şimendifer katarını durdurabilirim.

— Aman, ne diyorsunuz? Yoksa siz başpehlivan mısınız?

— Hayır, ben pehlivan değilim... Lokomotif makinistiyim.

TOMBUL TEYZE GİBİ..

Bizim mahallede Tombul Teyzeye benziyen bir bayan vardır. İsmi lâzım değil, fakat cüsse itibarile Tombul Teyzeyi andırır, ve onun gibi yarım ton ağırlığındadır.

Bu bayan bir gün kızını evlendirecek oldu. Bulduğu damat hırsız bir gençti. Fakat nasıl oldu ise oldu, damat ile birdenbire arası açıldı ve adamcağızı evinden kovdu.

Damada bir gün sokakta tesadüf ettik.

— Hayrola, ne oldu? Neden ayrıldınız, diye sorduk.

— Sorma, dedi, bir boşboğazlığa kurban gittim: Sözde bizim kayınvaldeye inek demişim. Bunun üzerine kızını benden ayırttı..

— Ya ne demiştin?

— Öküz demiştim.

★

RAKI YERİNE İSPİRTO

İsmi lâzım değil, meşhur ayyaşlarımızdan biri geçenlerde maruf doktorlarımızdan birinin muayenehanesine koştu:

— Aman doktorcuğum dedi, dün gece yanlışlıkla rakı şişesi yerine benzin şişesini dikmişim..

Doktor cevap verdi:

— Öyle ise alev almamak için bir hafta sigara içmeyiniz.

— E.. sağlam saplı süpürgeler var, her eve lâzım oluyor!..

— Şeytan kulağına kurşun, yaz geldi, geçti hastalık nedir bilmiyorum..
— Peki ama, hiç canın kavun istemedi mi?..

ECZACININ TAVSİYESİ

— Doktor bey, size gelmeden evvel, bizim eczacıya uğradım.

— Evet biliyorum. Bütün hastalar öylesinizdir. Bir yeriniz ağrıdı mı, hemen eczacıya koşarsınız, ondan imdat umarsınız. Halbuki eczacı denen adam hastalıktan anlamaz, onun vazifesi yalnız doktorun reçetesini yapmaktır..

— Efendim eczacı dedi ki..

— Herhalde mânasız bir şey söylemiştir. Eczacının işi gücü hastayı aldatmaktır. Kim bilir size de ne yalanlar söylemiştir.

— Eczacı sizin adresinizi verdi. Ve hastalığımı size tedavi ettirmemi hararetle tavsiye etti.

★

TERZİNİN ADRESİ

Namlı Bobstillerden Kerami Aldakaç, arkadaşı Nuri Sendeler'e tesadüf etti. Keraminin üstünde alacalı bir kostüm vardı. Bilhassa pantalonunun biçimi çok göz alıcı idi.

Nuri, dayanamadı ve sordu:

— Kuzum monşer senin kostümleri çok beğeniyorum. Elbiselerini hangi terzide diktiriyorsun?

Kerami gerdanını kıra kıra cevap verdi:

— Terzimin adresini sana vereyim. Fakat benim adresimi ona vermiyeceğine dair evvelâ bana bir yemin et!

MODEL

Biricik aylık moda mecmuası olan (MODEL) in Birinciteşrin sayısı hazırlanmıştır.
Satışa çıkmış olan bu sayıda sonbahar mevsiminin birçok yeni buluşlarına rasgeleceksiniz.
Gazetecinizden isteyiniz. Fiyatı 25 kuruştur.

ADEMİ İKTİDAR
ve
BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her Eczanede bulunur.
P. K. 1255
Reçete ile satılır.

YEDİGÜN

HER EVİN SÜSÜDÜR

NEOSTERİN
EN İYİ GARGARA
Ağız, Boğaz ve Dişleri temizler
Ağrıları Geçirir
HER ECZANEDE BULUNUR

BAYER
İLAÇLARI

İztirap çeken insanların sağlığı için

GRİPİN

Romatizma, baş, diş, nezle, nevralji, kırıklık
ve bütün ağrılarınızı keser
İcabında günde 3 kaşe alınabilir

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
TABLETLERİ

Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...
"Yalnız bir ay evveline kadar cazib sizis ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara b rakılmaktan» korkmağa başlamı tım... Sık sık dans salonlarına deva etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç b erkeğin nazarı dikkatini celbedem yordum. Henüz evlenmiş benden ge bir arkadaşım bana bir sır tevdi ett «Erkeklerin takdir nazarlarını çeke taze, nermin ve açık bir cild ve şay mı perestiş bir tendir. Bu yeni ve ş yanı hayret güzellik reçetesini sen tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi nazarda takdir ettiği göz kamaştırı bir tazelikteki genç ve nermin ten olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evv cild gıdası olan penbe renkteki T kalon Kremini kullandım. Terkibi de, bütün dünyada meşhur bir c mütehassısı tarafından keşf ve c hüceyrelerinden istihraç edilmiş kı metli bir unsur vardır. Siz uyurk o, cildi besler ve güzelleştirir. Saba ları da yağsız beyaz renkteki Tok lon Kremini kullandım. Birkaç g zarfında cildim, kadife gibi yumuş gül yaprağı gibi taze ve nermin h hal aldı, açık mesamelerim sıkla ve siyah noktalarla gayri saf mad ler kayboldu.»

Erkekler SİZİ cazip ve sehh buluyorlar mı? Aksi taktirde h men bugünden cild gıdası olan T kalon Kremini kullanarak letafe nizi arttırınız ve teninize hayat taravet veriniz. Tokalon kremleri cild için besleyici hiç bir unsuru k tiva etmiyen âdi güzellik kremleri karıştırmayınız.

KARİKATÜR

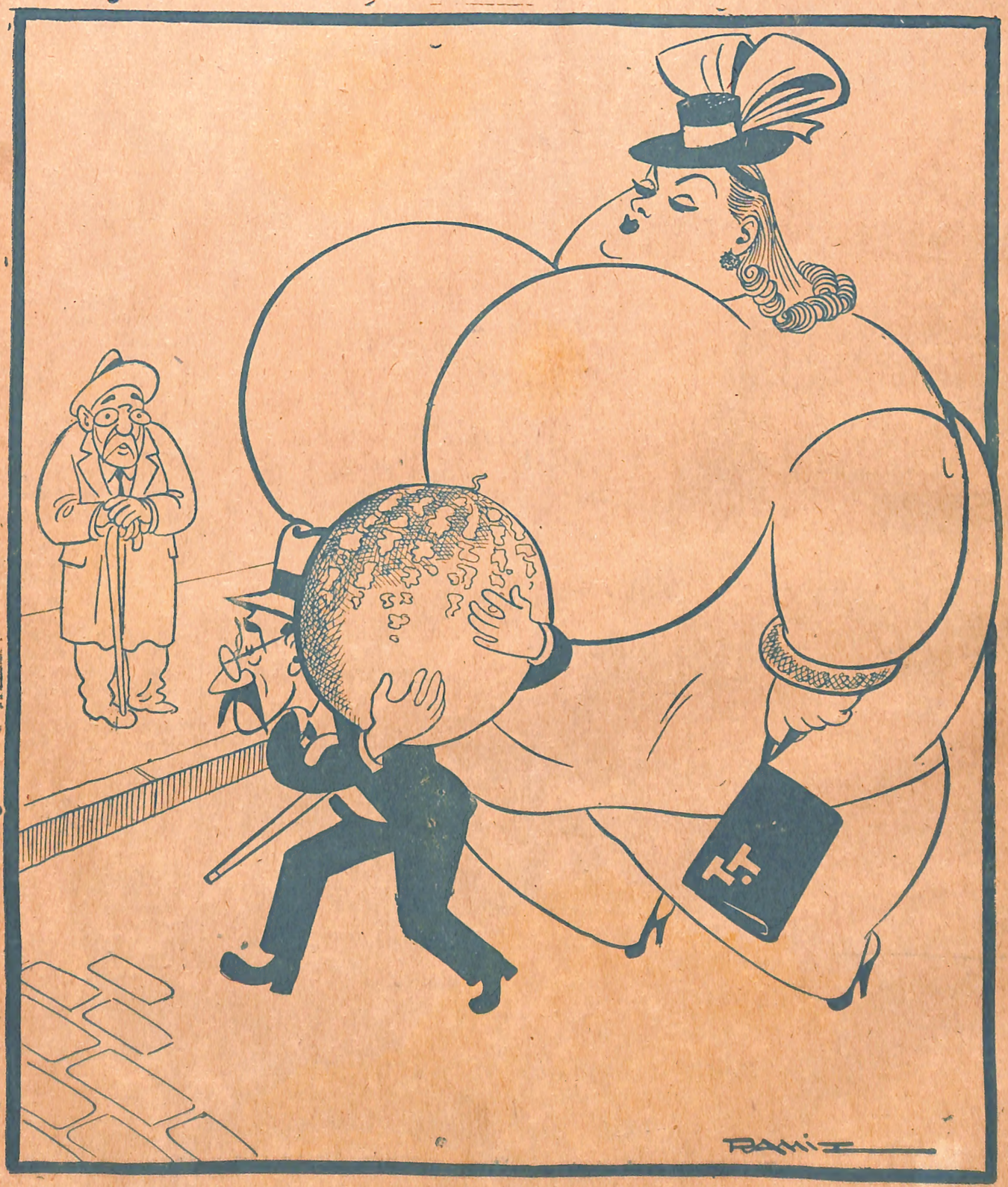

TOMBUL TEYZE VE SOĞUKLUK:

Miyop ihtiyar — Evlâdım, karpuzlar Tekirdağının mı?

Tombul Teyzenin kocası — Hayır, biri benim, ikisi de refikanın!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Mü: Sedat S.